

Jeseň / zima 2008

číslo 51

ročník 22

Časopis žiakov a profesorov
Gymnázia Jána Kollára so žiackym domovom
Báčsky Petrovec

Prečo mám
slovenčinu
Sládkovič

Dragi učenici,

prošla su već tri meseca školske 2008/09. godine i ako je istina da se po jutru dan poznaje imajući u vidu postignute rezultate na kraju 1. klas. perioda (broj izostanaka i broj negativnih ocena) nemamo razloga za veliki optimizam. Još uvek plaćamo danak nepostojanju kvalitetnog sistema vrednosti.

Osnovni zadatak škole je da mladima učini pristupačnim najnovija dostignuća ljudskog uma, da ih naoruža znanjem i umećem njegove primene, da im proširi vidike, da ih pripremi za buduće životno zanimanje i ukaže im na put, kojim se u životu može ići. Ova škola je tu misiju uspešno izvršavala gotovo devedeset godina, o čemu svedoče životni putevi i sudbine nekoliko hiljada njenih maturanata, koji su postali uspešni i poštovani lekari, inženjeri, umetnici, učitelji i pre svega dobri ljudi. Svakome je jasno da iza toga stoji ogroman napor i nesaglediva količina sistematičnog i svrsishodnog rada ranijih i sadašnjih članova nastavničkog kolektiva, ali i ostalih radnika škole.

Dragi učenici, zaposleni u školi (nastavnici, rukovodstvo, tehničko osoblje), i svi kojima je stalo do kvaliteta našeg obrazovanja uložili su mnogo sredstava i napora da vam obezbede visoke standarde za rad i život u školi i domu učenika. Sigurno ste primetili da je u školi lepo uređeno dvorište, da su učionice čiste i tople, da su dobro opremljene nastavnim sredstvima i novim nameštajem, da su sređeni sanitarni čvorovi...

Zbog svega toga, ali pre svega zbog svoje sopstvene budućnosti, mogućnosti izbora fakulteta i budućeg životnog poziva nemate prava da budete neodgovorni, imate toliki broj izostanaka i slabih ocena, da se prema materijalnim dobrima ponašate, blago rečeno – nepažljivo...

Od vas samih zavisi kakva će biti vaša budućnost. Za lični uspeh bićete zaslužni sami, a za eventualni neuspeh već ćete naći nekog „krivca“.

Verujem da ćete predanije i mnogo upornije koristiti mogućnosti koje vam pruža ova škola, te da ćete svojim ponašanjem i radom doprinosti širenju njenog ugleda.

Vama i svima u školi želim dobro zdravlje i puno uspeha u radu i ličnom životu.

Paljo Beljička,
direktor škole

Milí žiaci,

minuli sa už tri mesiace od začiatku školského roka 2008/09. Výsledky dosiahnuté v prvom klasifikačnom období nás nemôžu naplniť optimizmom (je veľký počet vymeškaných hodín a tiež i nedostatočných známok). Ešte stále doplácame za to, že nejestvuje kvalitná hodnotná sústava.

Základnou misiou školy je sprístupniť mladým ľuďom najnovšie výsledky ľudského poznania, nové vedomosti a zručnosti, rozširovať ich obzor a pripravovať ich na budúce povolanie, ukazovať im cestu, po ktorej možno v živote kráčať. Naša škola toto poslanie úspešne plní už 90 rokov. Svedčia o tom životné cesty a osudy

niekoľko tisíc jej maturantov, ktorí sú úspešní lekári, inžinieri, umelci, učitelia,... ale predovšetkým statoční a dobrí ľudia. Za tým je potrebné vidieť nesmierne úsilie a obrovské množstvo systematickej a cieľavedomej práce všetkých terajších a bývalých členov pedagogického zboru a ostatných zamestnancov školy.

Milí žiaci, zamestnanci školy (profesori, vedenie školy, technickí pracovníci), ale i ostatní, ktorým záleží na kvalite nášho vzdelávacieho procesu, vynaložili nemalé prostriedky a úsilie, aby vám zabezpečili vysoký štandard pre prácu a život na škole a v žiackom domove. Som presvedčený, že ste si všimli pekne upravený školský areál, ako i to, že sú učebne čisté, teplé, že sú vybavené učebnými pomôckami a novým náradím, že sú zrekonštruované sanitné uzly...

Kvôli všetkému uvedenému, ale predovšetkým kvôli vašej budúcnosti, kompetentnosti, kvality, možnostiam voľby fakulty a životného povolania nemáte právo: byť nezodpovední, mať takýto počet vymeškaných hodín, mať toľko nedostatočných známok a voči školskému majetku sa nezodpovedne správať. Vaša budúcnosť závisí v prvom rade od vás samých.

Vaše úspechy sú len vašim dielom, ale pre (eventuálne) neúspechy sa už vina nájde niekde inde.

Som presvedčený, že úpornejšie a naplno využijete všetky možnosti, ktoré vám dáva naša škola a že svojím správaním a skutkami budete prispievať k jej dobrému menu.

Vám a zamestnancom školy úprimne želám pevné zdravie, veľa úspechov v pracovnom i osobnom živote.

Paľo Belička,
riaditeľ školy

Deň školy

Tohtoročný deň školy sa niesol v znamení 89. výročia nášho gymnázia.

Hneď od rána 3. októbra bolo na škole rušno. Doobedu prebiehali súťaže v športe a z niektorých predmetov alebo odbočiek. Na ihriskách základnej školy žiaci súťažili v atletike, a to

v behu na 100m, 800m, 1000m a v štafetovom behu. Po ukončení týchto športových disciplín sa súťažiaci a všetci „diváci“ presunuli do areálu gymnázia, kde už bežala súťaž z informatiky a výtvarnej kultúry (bodypaint), ako aj iné športy: volejbal, futbal, basketbal, vrh guľou.

Novinka: bolo možné zúčastniť sa i karaoke-súťaži.

Keďže u nás hosťovali žiaci Gymnázia na Párovskej ulici z Nitry a tiež z Palanky a Ruského Kerestúru, radi sme si s nimi zahrali a zmerali si sily.

Vyhlasenie víťazov otvorili dve žiačky z Nitry tancom. Potom tí najúspešnejší zo všetkých súťaží dostali diplomy. Takto bol oficiálne uzavretý športový deň.

Vo večerných hodinách v Slávnostnej sieni gymnázia Deň školy bol kultúrno-umelecký program. Pri tejto príležitosti niektorým žiakom boli udelené štipendiá pre pobyt v žiackom domove, pripomenuli sme si tohtoročných jubilantov a niektorých pracovníkov školy vyprevadili do výslužby.

Nechýbala ani účasť školského chóru a žiackeho orchestra, ktorí každoročne umelecky spestrujú takéto programy. Odznali i básne v podaní našich tretiakov. Nitrani sa pridali k príjemnej nálade na programe básňou a hudobným číslom na klavíri. Program moderovala Anna-Margaréta Valentová.

Do nasledovného Dňa školy budeme pekne spomínať na tento deň.

Jana Zorjanová 3.a

Návšteva Kragujevca

Po namáhavom školskom roku, priblížil sa čas letných prázdnín. Však predtým určitých žiakov potešila informácia, že sa v posledný deň školského roka budú môcť zúčastniť na výročí vzbury v Kragujevci.

Dňa 20. júna sa početná výprava žiakov a profesorov Gymnázia Jána Kollára spolu s riaditeľom Paľom Beličkom a správcom žiackeho domova Ondrejom Korošom vybrala na cestu do Kragujevca. Bolo to z príležitosti jubilejného 90. výročia popravenia 44 slovenských vojakov, členov 71. trenčianskeho pešieho pluku. Ceremónia, ktorou sa poctila pamiatka týmto odvážnym vojakom, bola uskutočnená v spomienkovom parku Kragujevacský október, práve pri už dlhodobom domove týchto vojakov, totiž pri ich hrobkách. V rámci programu odzneli štátne hymny Slovenskej republiky a Republiky Srbsko, po ktorých nasledovali prejavy mnohých významných osobností, ako napr. podpredsedu Vlády Slovenskej republiky Dušana Čaploviča. Počas mnohých prejavov nejednému poslucháčovi sa v oku akoby tajomne zaskvela slza. Bolo to predovšetkým kvôli uvedomeniu si odvahy a obeti, ktorú títo vojaci položili odmietnutím pokračovať vo zväčšovaní množstva preliatej krvi ďalších ľudí v Prvej svetovej vojne. V rámci tejto ceremónie sa uskutočnilo i kladenie vencov ku pomníku padlých trenčianskych vojakov, ako aj predvedenie piesne trenčianskymi hudobníkmi Keď sa Slovák sám do sveta poberá. Týmto sa prvá časť ústredného programu výročia popravenia 71. trenčianskeho pluku skončila. Nasledovala druhá časť, ktorá sa uskutočnila v priestoroch Kragujevackého divadla v podobe prejavov historikov na počesť padlých vojakov, ako aj vo forme sledovania dojímavého filmu Kto spí pri dvoch levoch a orlovi?. Ďalej je potrebné spomenúť i návštevu pomníkov a obchádzku múzea v rámci spomienového parku Kragujevacký október. Pravdaže v priestoroch jedného restoránu organizovaný bol i obed a priatelenie sa so žiakmi dvoch trenčianskych gymnázií. Po týchto aktivitách nasledoval odchod do ďalšieho divadla v Kragujevci. Tu na svoje umenie, očariť divákov v javisku tancom, spevom, ale i hrou na rôznych hudobných nástrojoch poukázali súbory zo Slovenska.

Po ukončení tohto programu, chvíľa rozchodu s Kragujevcom a 71. trenčianským peším plukom sa náhle priblížila. Zostáva nádej, že sme si aspoň čiastku z odkazu, ktorý nám dali trenčianski vojaci odniesli domov a zachovali v srdci.

Miroslav Benka 3.b

Pohár tolerancie

V dňoch 25. a 26. októbra na novosadskej fakulte prebiehal Pohár tolerancie. Zúčastnili sa na ňom žiaci základných a stredných škôl z Nového Sadu, Báčskej Palanky, Temerinu, Beočinu, Srieskych Karlovciach a Báčskeho Petrovca. V otváracom ceremoniáli odznali príspevky vo viacerých jazykoch. Najprv sa prihovorili žiaci po srbsky, potom po maďarsky a nakoniec o tolerancii po slovensky prečítala žiačka nášho gymnázia Ivana Bovdišová. Ďalej pokračoval kultúrno-umelecký program. V programe sa predstavili žiaci so srbskými tancami a potom v programe pokračovali žiaci našej školy so slovenskými ľudovými tancami, ktoré nacvičila profesorka nášho gymnázia Tatiana Kriváková-Amidžićová. Potom prebiehali športové aktivity. Žiaci sa pretekali vo futbale, volejbale, basketbale a stolnom tenise. Báčskopetrovskí gymnazisti sa zúčastnili vo volejbale spolu 12 chlapcov a dievčat, ktorých trénovali profesori Ján Lačok a Tatiana Kriváková-Amidžićová. Obsadili tretie miesto. Basketbalisti boli v dvoch skupinách. Ženská, ktorú viedli profesori Pavel Turan a Milada Stankovićová a mužská, ktorú trénovali Michal Struhár a Uroš Kutri. Naši basketbalisti nezískali ani jednu z troch cien. Vo futbale a v stolnom tenise žiaci nášho gymnázia sa nezúčastnili. V týchto dvoch športových aktivitách súťažili žiaci Základnej školy Jána Čajaka a získali pozoruhodné výsledky, zvlášť stolnotenisti, ktorí boli prví.

Všetci účastníci boli ubytovaní v Žiackom domove Brankovo kolo. Dobré sme sa tam cítili zvlášť žiaci ktorí nemajú možnosť bývať v petrovskom internáte. Je to iný spôsob bývania ako doma. Organizátori

sa postarali o perfektné vybavenie počas obidvoch dní. Večer sme boli aj v meste na diskotéke. Tam sme sa dobre pobavili a stretli sme aj nových kamarátov.

**Jaroslava
Makišová 3.a**

TOLERANCIA

16. novembra si Európa a svet pripomínajú Deň tolerancie – Deň znášanlivosti, spolužitia a dobrých medziľudských vzťahov. Najväčším problémom dnešných mladých ľudí je práve tolerancia. Tolerancia je rešpekt, akceptácia a uznanie bohatej rôznorodosti svetových kultúr, foriem prejavu a spôsobov života ľudí. Tolerancia je harmónia v rôznorodosti. Je pestovaná znalosťou, otvorenosťou, komunikáciou a slobodou myslenia, svedomia a viery. Tolerancia je byť samým sebou bez potreby vnucovania svojich pohľadov iným. Tolerancia nie je ustupovanie, blahosklonnosť alebo zhovievavosť. Tolerancia je predovšetkým aktívny prístup vyplývajúci z pochopenia všeobecných ľudských práv a základných slobôd iných. Uplatňovanie tolerancie neznamenať tolerovať sociálnu nespravodlivosť alebo vzdať sa svojho presvedčenia. Znamená to, že každý má slobodne mať svoje presvedčenie a akceptovať, že iní majú tiež svoje.

Každý človek má vlastné názory a predstavy o živote alebo o tom, ako majú byť usporiadané vzťahy spoločnosti a medzi ľuďmi. Tieto svoje názory a predstavy považuje väčšina z nás za jediné správne. Človek, ktorý je schopný vypočuť si názory iných a zamyslieť sa nad nimi, patrí k tolerantným ľuďom. Táto pripravenosť na dialóg predpokladá našu schopnosť vžiť sa do pozície iných ľudí a ich životných podmienok, prípadne uznať ich názory. A to dokonca aj v prípade, ak sa od našich vlastných odlišujú. Až vtedy, keď rešpektujeme fakt, že niektorí ľudia majú inú farbu pleti, inak sa obliekajú a majú odlišné politické alebo náboženské názory, môžeme tvrdiť, že sme tolerantní. Tolerancia je ochota vypočuť si a ctiť aj iné názory a správanie, nie iba svoje vlastné.

STE TOLERANTNÝ?

Slovo tolerancia je veľmi frekventované. Nielenže je dôležité ako výraz, ale má dôležitý význam najmä pre spolužitie v rodine, v škole, spoločnosti : aký je tolerantný človek? Taký, ktorý pripúšťa názor iných. Vyskúšajte si na tomto teste, či aj vy patríte k tolerantným ľuďom.

1. Je vám nepríjemné, ak si okolnosti vyžadujú, aby ste sa zriekli účasti na dlho plánovanej akcii s priateľmi?

- a) Áno b) Nie

2. V spoločnosti navrhne jeden z priateľov hru. Čo urobíte?

- a) Nech ju hrajú len tí, čo ju poznajú.
b) Nech sa na hre zúčastnia všetci, i keď ju nepoznajú.

3. Ste proti zmenám?

- a) Áno b) Nie

4. Protivia sa vám ľudia, ktorí na verejnosti vždy pijú viac ako treba?

- a) Ak dodržia určitú mieru, nezaujímajú ma.
b) Ľudia, ktorí sa nevedia kontrolovať, ma vôbec nezaujímajú.

5. Neprekáža vám zoznamovať sa s ľuďmi rôzneho spoločenského postavenia, iných kultúr a zvykov?

- a) Ťažko by som to urobil/a.
- b) Týmto veciam nevenujem pozornosť.

6. Ako reagujete na vtipy, ktorých ste objektom?

- a) Nepáčia sa mi, rovnako ak ľudia, ktorí ich rozprávajú.
- b) Sú mi nepríjemné, no pokúšam sa odpovedať rovnakým spôsobom.

7. Myslíte si, že je veľa ľudí, čo nie sú schopní dobre vykonávať zverenú prácu?

- a) Áno
- b) Nie

8. Prídete s priateľom/kou na návštevu a on/ona sa po chvíli stáva stredobodom pozornosti. Ako reagujete?

- a) Je mi nepríjemné, že sa odo mňa odvracia pozornosť.
- b) Teší ma to.

9. V dome priateľov stretnete človeka v pokročilom veku, ktorý kritizuje mravy v dnešnej spoločnosti a vychvaľuje dávne časy. Čo vy na to?

- a) Odchádzam skôr, pričom si dôvod odchodu vymyslím.
- b) Zapojím sa do rozhovoru a oponujem.

Zapíšte si po jednom bode za každú odpoveď, ktorá sa zhoduje s uvedenými vyznačenými písmenami. Body sčítajte a výsledok vynásobte dvoma.

1:B 2:B 3:B 4:B 5:B 6:B 7:B 8:B 9:B

VYHODNOTENIE

Od 0 do 5 bodov:

Ste zanovitý/á a priečny/a. Kdekoľvek sa objavíte, vždy a všade chcete mať pravdu. Často neváhate zvýšiť hlas, aby ste dosiahli svoje. So svojím charakterom si len ťažko udržíte kontakty s ľuďmi, ktorí nerozmýšľajú tak ak vy, prípadne nesúhlasia s tým, čo hovoríte a konáte.

Od 6 do 12 bodov:

Vaše názory a rozhodnutia môžu byť pevné, no napriek tomu sa prinútite viesť dialóg, a ak je to nevyhnutné, zmeníte svoje názory. Sú však situácie, keď ste schopný/á byť voči iným aj hrubý/á a neúctivý/á. Vtedy sa vaše netolerantné "ja" môže dotknúť všetkých citlivých ľudí.

Od 14 do 18 bodov:

Nenávisť voči jednoznačným názorom a neochvejným pozíciám sa u nás výborne spája s bystrým umom. Viete prijať hocijakú myšlienku alebo čin aj vtedy, ak s ním nesúhlasíte, a nájsť spôsob a s taktom a vážnosťou vyjadriť nesúhlas.

Miroslava Dudášová 3.a

PUTOVANIE ZA POZNANÍM, LETO 2008

Už rad rokov sa striedavo žiaci nášho a kovačického gymnázia v lete zúčastňovali čitateľského tábora na Slovensku, ktorý bol tohto roku pomenovaný Putovanie za poznáním. Aj jeho organizácia sa trochu

zmenila-tábor bol zameraný hlavne na spoznávanie krajov, miest a krásnej prírody Slovenska.

Rad prišiel tohto roku znova na petrovských gymnazistov, na Slovensko sa teda v lete vydali štyri naše žiačky: Hana Pavelková, Stanislava Sládečeková, Hana

Slavková a Daniela Víziová, spolu s profesorkou Annou Hansmanovou.

Tábor prebiehal v dňoch od 3. do 12. júna a okrem zo Srbska, zúčastnili sa tu i žiaci, Slováci z Maďarska, Rumunska, Ukrajiny, Rakúska, Švajčiarska, ba i z Kalifornie.

Prvých šesť dní bolo venovaných hlavne spoznávaniu prírodných krás, v prvom rade Nízkych Tatier. Po prívetivom privítaní na Úrade pre zahraničných Slovákov v Bratislave, všetci účastníci tábora sa spoločným autobusom vybrali do dedinky Bystrej, kde boli ubytovaní v krásnom penzióne v bezprostrednej blízkosti horského chodníčka, vhodného na príjemné, a v prvom rade zdravé prechádzky.

Účastníci sa časom spoznávali, veď sa aj mali s kým, keď ich bolo z toľkých krajín. Každý hovoril aj o svojom kraji a každý sa snažil používať čím čistejšou slovenčinou, aj keď sa to nedarilo všetkým rovnako. Najpodstatnejšia však bola snaha, a tá tu bola vždy.

Každý deň bol venovaný nejakému zaujímavému výletu. Tak sa účastníci zoznámili s Banskou Bystricou a jej Literárnym a hudobným múzeom, na ceste starodávnou železničkou spoznali krásy prírodného skanzenu Vydrovo, v Brezne navštívili Horehronské múzeum a na pláne bol ešte aj výstup na Ďumbier, najvyšší vrch Nízkych Tatier, no keďže počasie im práve v ten deň veľmi nežičilo, zostali v penzióne a vzájomne sa lepšie spoznávali, súťažili, kamarátili. Večery boli venované buď rozličným prezentáciám, prednáškam, alebo aj opekaniu, a aj voľné chvíle mládež často trávila v krásnej prírode a športovaním. Bol to teda pobyt užitočný nielen z hľadiska edukácie, ale aj zdravia.

Posledné tri táborové dni boli venované hlavnému mestu Slovenska. Účastníci sa totiž presunuli do Bratislavy, kde boli aj ubytovaní v študentskom domove Družba. Cestou do Bratislavy sa autobus zastavil ešte v Bojniciach, kde si mládež mala príležitosť obzrieť bohatú zoologickú záhradu a aspoň zvonjšok chýrečného Bojnického zámku. Posledné dva dni boli zamerané na samotnú Bratislavu. Tu sa uskutočnila prehliadka historického centra mesta, Bratislavského a Devínskeho hradu a tiež aj popoludňajšie besedy so spisovateľmi Romanom Bratom a Gabrielou Rothmayerovou.

Tábor sa ukončil slávnostnou večerou v spoločnosti vedenia Úradu pre Slovákov žijúcich v zahraničí, kde vlastne aj boli vyhodnotené celkové dojmy z tohtoročného tábora. Tie boli hlavne pozitívne, jediné pripomienky boli v tom smere, že bolo málo príležitostí na obohacovanie si slovnej zásoby, čo by viacerým zúčastneným bolo možno užitočnejšie, než toľké prehliadky múzeí.

Všetci si však napokon so sebou do svojich krajín odniesli bohaté skúsenosti a zážitky a určite nikto neľutoval, že sa vybral putovať a spoznávať. Zážitky okrem v srdciach účastníkov, zostali skrátka zaznačené aj v kronike tábora, v ktorej každá krajina označila aspoň jednu stranu a tak zostala aj týmto spôsobom nehynúca pamiatka na zvláštne prežitie niekoľkých dní.

Hana Slavková 3.a

Мисли

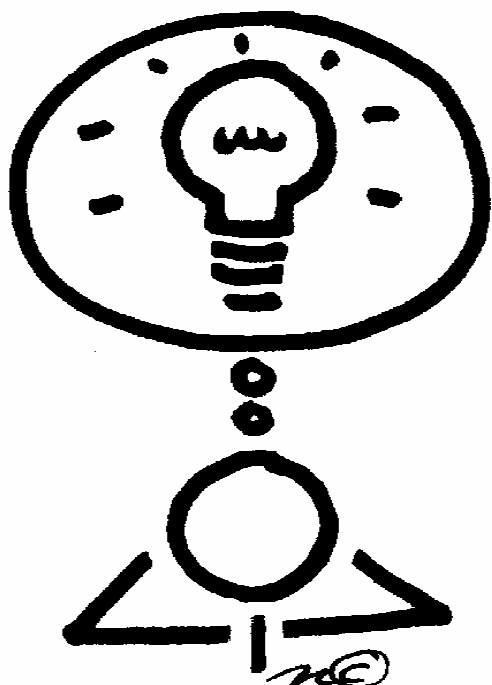
Видим већ дуго два паралелна океана један изнад другог. И једна кап склизне с једног у други и целог га заталаса.

Онда је дуго у мислима мрак и тишина. Ништа се не миче и осећам да сам све дубљи и јачи. Нема туге и помишљаам да је то заправо срећа. Почињем да примећујем свет око себе. Праве зграде, путеве и дрвеће. Затим ми дође да се измешам са људима. Писање је болест коју сам у себи убио. Више не пишем, сад живим.

Свако од нас зна да у њему постоји место на које се не залази. Нека забачена, наркоманска улица душе. Ја сам у својој купио стан, па још један, онда сам отворио мали киоск са виршлама, па онда још један са новинама и цигаретама. Пре него што сам се окренуо, имао сам пар супермаркета и ланац хотела где су становали сви који су прошли кроз мој живот. Е, зато је ту радила једна велика кугла за демолирање и сад сам опет на почетку.

Наравно, не желим пустош у души, на чистини коју сам направио, ништа још увек не ниче, али ипак, тој се позитивној нули радујем више него свему другом што сам досад урадио.

Одсад се сваком јутру радујем јер је свако јутро прилика да се живот промени. Да се постане бољи човек.

Сви су ми људи пријатељи, чак и браћа, сви су део једне исте масе која је случајно на више душа подељена. И зато је свачија срећа моја срећа.

Сви су сутони и измаглице, сва свитања и олујна неба само позорница за мене и мој свет. Киша није ништа друго до музичка подлога за моју представу. Громови и муње су специјални ефекти који мој глас само чине упечатљивијим.

Бог више није далеки и немилосрдни судија, већ мој сапутник.

Одсад је и туга облик среће! Збогом, депресијо...

Јан Кања, прошлогодишњи 4.ц разред,
освојено 2. место на литерарном конкурс
„Десанка Максимовић“ у Београду

Navštívili nás Nitrania

Už tradične každý rok navštívia nás gymnazisti z Nitry. Výnimkou nebol ani tento školský rok. Tohtoročná návšteva bola trinásta v poradí. Do Petrovca pricestovali 36 žiakov a šiesti profesorov z riaditeľom Jurajom Opačitým. Vedúcou zájazdu bola profesorka nemčiny Anna Cehuľová. Pobudli u nás necelé štyri dni. Pricestovali vo štvrtok 2. októbra. Nitrianski žiaci boli ubytovaní v rodinách svojich kamarátov, gymnazistov petrovského gymnázia. Predpokladám, že boli spokojní. Týmto spôsobom sa mohli bližšie zoznámiť nielen so svojimi vrstovníkmi, ale aj s celou rodinou. Zúčastnili sa na oslavách Dňa školy nášho gymnázia. Zapojili sa do športových podujatí ako aj na celovečernom programe, kde sa reprezentovali hrou na klavíri a recitáciou. V sobotu navštívili Nový Sad, kde si obzreli významné kultúrne pamiatky, planetárium a Petrovaradínsku pevnosť. Počasie im v úplnosti nežičilo, ale predsa si odniesli pekné spomienky. Veľmi sa tešili aj na večerné vychádzky, kde mohli vidieť ako sa zabávajú ich rovesníci z tohto prostredia. Veľmi rýchlo nám ubehli štyri dni spoločného kamarátenia, v nedeľu v poobedňajších hodinách sme sa rozlúčili s našimi kamarátmi z Nitry. Tešíme sa na stretnutie na jar v Nitre.

Jaroslava Makišová 3.a

Časť hostujúcich žiačok a časť žiačok nášho gymnázia

Petrovský maratón

Maratón v Petrovci má už svoju bohatú tradíciu. Organizácia prvého maratónu – behu za zdravím – bola roku 1988 a na ňom sa zúčastnil veľký počet mladých bežcov. Organizátorom a iniciátorom bol Pavel Hansman so spolupracovníkmi pri oslave sedemdesiatky Gymnázia Jána Kollára.

Každoročne je tento beh za zdravím príznačným podujatím septembrového ovzdušia v Petrovci. Zúčastňujú sa ho žiaci základných škôl z celej Báčskopetrovskej obce (no i mimo nej) a gymnázia. Je možnosť výberu dráh na 2, 4, 8 a 16 km, kým pre škôlkarov je tu 600 metrová dráha. Účastníci tohto maratónu bežia ulicami Petrovca a poľnými cestami okolo kanálu DTD.

Na tohtoročnom maratóne bolo viac ako 1000 účastníkov, medzi ktorými i vyše 250 gymnazistov. Účastníci sa pohýnali z centra Petrovca a cieľ im bol na ihriskách Základnej školy Jána Čajaka. Najdlhšia dráha bola dlhá 8 km a

bola vyhradená iba pre gymnazistov. 6 km bola rekreačnou dráhou, ktorou utekali gymanazisti , žiaci základnej školy a pripojili sa i ostatní účastníci maratónu. Touto dráhou sa utekalo vedľa kanála. Dráha dlhá 4 km bola určená pre žiakov, ktorí nemali na viac a pre veteránov starších ako 45 rokov. Základná škola mala tiež kratšie dráhy. Kontrolné punkty a punkty prvej pomoci mali na starosti gymnazisti. Kontrola pečiatok bola pomerne prísna, lebo tým žiakom, ktorí na kartičke alebo na ruke nemali všetky pečiatky, beh nebol uznaný. Dom zdravia pre maratón zabezpečil aj sanitky, ale našťastie neboli potrebné. Občania zabezpečili občerstvenie. Počet gymnazistov, ktorí prišli na cieľ je 204. Maratón bol mimoriadne dobre zorganizovaný a výsledky gymnazistov na tohtoročnom maratóne sú:

8 km

dievčatá

1. Marina Síčová 3.a
2. Jaroslava Makišová 3.a
3. Jelena Popović 3.c

6 km

dievčatá

1. Ivana Jović 3.a
2. Marína Havranová 3.d
3. Ema Koruniaková 3.b

4 km

dievčatá

1. Martina Sľuková 1.a
2. Martina Tatliak 1.a
3. Marina Bohušová 1.b

8 km

chlapci

1. Branko Ulitošev 2.c
2. Miroslav Tatliak 2.a
3. Andrej Ďurík 1.d

6 km

chlapci

1. Peter Lačok 3.b
2. Ján Demrovský 2.b
3. Alexandar Vidaković

4 km

chlapci

1. Ján Pucovský 2.a
2. Marko Popin 3.c
3. Michal Andrášik 2.a

Vlasta Bolehradská 3.d

Maďarsko nás očarilo

Aj tohto školského roku bola usporiadaná V. putovná súťaž zo slovenských dolnozemskej reálií, ktorá trvala od 09. 10. do 12. 10. 2008.

Dňa 09. októbra 2008, siedmi žiaci vycestovali do Maďarska, do Békešskej Čaby. Boli to: *Monika Stracinská, Anna Lomenová, Blažena Melichová a Silvia Bohušová*, žiačky 2.a triedy; *Filip Filip*, žiak 3.d triedy; a *Martina Bartošová a Marína Krajčiová*, žiačky 3.a triedy a profesorka *Mária Gašparovská*.

Súťaž tohto typu nebola taká, na akú sme si zvykli, čiže v podobe testov, ale žiaci si mohli zvoliť vlastnú tému, ktorá sa musela týkať dolnozemskej reálií. Na tejto súťaži boli reprezentanti z troch štátov a to: z Maďarska, Rumunska a pravdaže

Srbska. Okrem toho, že sme sa tam súťažili, mali sme aj bohatý program mimo toho súťažiaceho.

Všetci sme boli ubytovaní v internáte, kde sa aj odohrala celá súťaž. Po srdečnom privítaní, riaditeľka pani Edita Pečeňová nás oboznámila s programom pre nasledujúce tri dni a s pravidlami súťaže. Po chutnej večeri sme mali individuálny program.

V piatok - očakávaná súťaž. Súťažilo sa tak, že sme si lósovali čísla, a tým poradím sme sa predstavovali so svojimi projektmi. Bolo to zaujímavé a poučné. Popoludní bola obchôdzka Békešskej Čaby. Zistili sme, že je to najväčšie mesto v Maďarsku, v ktorom žijú Slováci (mesto má okolo 65.000 obyvateľov). Navštívili sme dva slovenské evanjelické kostoly, z ktorých jeden je najväčší v strednej Európe. Boli sme sa pozrieť aj do múzea Munkácsy Mihályho, v ktorom je možné

pozrieť si všetko od Tatárov až po 19. storočie. Teda deň plný, osožný... Večer diskotéka.

V sobotu sme mali výlet do Slovenského Komlóša. Je to dedina podobná Báčskemu Petrovcu. Má okolo 7000 obyvateľov, z čoho sa okolo 1500 deklaruje ako Slováci. A sú to ľudia veľmi podobní nám: hovoria rovnakým nárečím ako my, majú podobné jedlá – špeciality, sú veľmi milí a pohostinní.

V Komlóši jestvuje sálaš, ktorý sme si tiež s radosťou pozreli. Obed s tradičnými jedlami ako sú čerstvá smažená klobása, kapustnica a buchty na pare.

Večer vyhlásenie súťaže. Ani jeden z účastníkov súťaže sa neumiestnil na prvých troch miestach, pretože koncepcia odmeňovania bola iná. Za svoje práce sme všetci boli odmenení vecnými odmenami. Dostali sme MP3 prehrávače, čokolády,

tričká, rôzne brožúrky a samozrejme diplom. Po večeri sme znovu mali individuálny program, kde väčšina šla do mesta, kým ostatní sobotňajší večer ukončili hrou volejbalu v telocvični.

Ráno (12.10.) sme sa po raňajkách rozlúčili s domácimi a vyrazili do Petrovca. Cestou domov sme sa ešte zastavili v nákupnom centre Tesco. Štyri dni strávené za hranicami domova ubehli veľmi rýchlo. Ani sme sa nenazdali a už sa to skončilo.

Cieľom tejto putovnej súťaže bolo zbližovanie sa a kamarátenie medzi mladými z Dolnej zeme, čo sa nám aj podarilo. Teraz, keď je už po všetkom, zostáva nám len dúfať, že sa o rok znovu uvidíme a spoločne si zaspomíname na výnimočné chvíle strávené v Maďarsku. Takže, o rok v Rumunsku...

Marína Krajčiová 3.a

Škola, hudba, smiech, zábava – rozpráva nám Ivanov život...

Ivan Beláni sa narodil 7. augusta roku 1992 v Novom Sade. Žije v Báčskej Palanke, ale počas školy je v žiackom domove. Ivana charakterizuje výborný prospech v škole, hudba - hranie na klavíri, mnoho smiechu a vypovedaných vtipov, pozitívny náhľad na život...

***Ako nám je už známe, hrávaš na klavíri. Povedz nám aký máš vzťah k nástrojom a hudbe...**

No... mám zakončenú Základnú hudobnú školu v Báčskej Palanke Stevana Hristića. Keďže v mojej rodine brat hrá na klarinete, mama na husliach a klavíri, otec na harmonike, ja som sa rozhodol iba pre klavír. Hrávam na ňom už 8 rokov. Po ukončení základnej hudobnej školy som premýšľal pokračovať aj na strednej hudobnej škole, ale predsa som sa na koniec rozhodol pre gymnázium. Keď ide o iné nástroje, učil som sa hrať na trombone a teraz, cez zimné prázdniny, plánujem sa venovať aj gitare.

***Kde si mal príležitosť vystupovať?**

Prvé vystúpenia boli v hudobnej škole na verejných hodinách. Dvakrát som bol na koncerte vážnej hudby Jarné nôty, sprevádzal som chór našej školy a ostatné príležitostné vystúpenia.

***Okrem toho, že hrávaš samostatne, si členom aj nejakej kapely?**

Áno, beží už druhý rok ako som členom rock skupiny pod názvom Žalm 150. Práve premýšľame nad tým, aby sme realizovali naše myšlienky o nahrávaní CD-čka. Taktiež som aj v žiackom orchestri.

***Ako to ide so spevom? Máš za sebou nejaké vystúpenia?**

Pamätám si na piatu triedu, keď som sa zúčastnil na festivale Mini Fest v Báčskej Palanke, kde som získal 3.miesto. A také „svieže“ vystúpenie je na festivale Zlatý kľúč, kde som spieval po prvýkrát. S piesňou SMS-ky ako blesky som sa dostal na 8.miesto. Spieval som aj v školskom chóre na základnej škole, ale v nižších ročníkoch.

***Ktoré hudobné žánre máš rád?**

Tak... je to rock, punk, metal, niekedy blues, soul, country... Môj výber piesní závisí od nálady.

***Čo by si ešte zaradil medzi tvoje záľuby?**

Najviacej ma baví debata (som členom debatného krúžku), zahrám si aj futbal, ale najradšej si prečítam knihu. Môj obľúbený spisovateľ je Paulo Coelho a jeho knihy ako sú: Diabol a slečna Prim, Veronika sa rozhodla zomrieť, 11 minút a ďalšiu, ktorú chcem prečítať je Alhemičar.

***Premýšľal si aj o výbere fakulty?**

Zatiaľ som si nie istý čo pôjdem študovať... Možno zostanem v oblasti hudby, prípadne anglický jazyk.

***Bez ktorých vecí by si nemohol „jestvovať“? ☺**

V prvom rade je to klavír (samozrejme). Druhá vec je mobil a potom internet. ☺

***Keď ide o ľudské vlastnosti - čo si ceníš a čo sa ti nepáči?**

Tá dobrá stránka človeka je, keď pozitívne rozmýšľa, je originálny a úprimný. Z druhej strany - nepáčia sa mi klamstvá, namyslenosť, keď sa ľudia nesnažia dostatočne - nepoukazujú na svoj maximum a spodceňujú seba a iných.

***A láska...? ☺**

Okrem lásky k rodičom, kamarátom, hudbe... zatiaľ nemám tú k dievčaťu, ale sme mladí a ešte prídu tie skutočné lásky... ☺

***Čo by si nám povedal na koniec ako odkaz?**

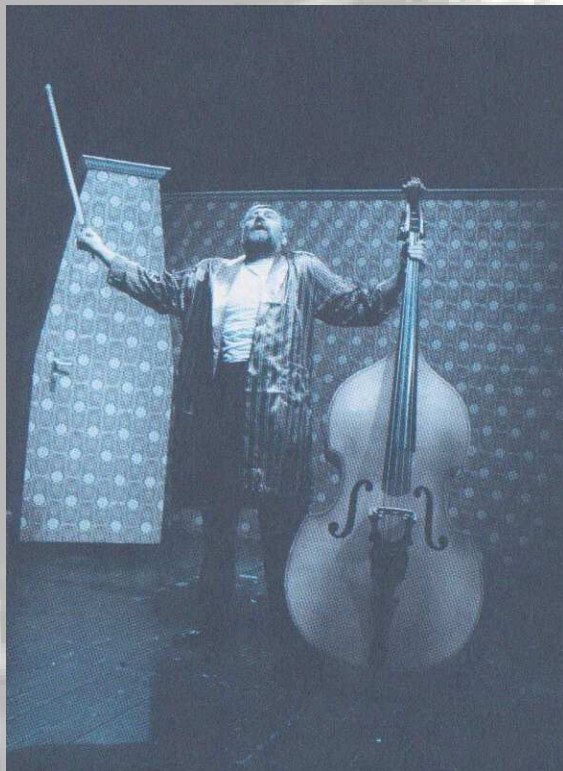
Chcem povedať, že život je len jeden, treba si ho užiť čo najlepšie. Menej negatívnych myšlienok, prerušených vzťahov medzi ľuďmi, viacej ho vypínať smiechom a dobrou náladou, a poslúžil by aj tento výrok: „Who I am is who I wanna be.“ (Kto som, je to čím chcem byť).

...Kto chce pochopiť hudbu, nepotrebuje tak sluch ako srdce...

Ivana Bovdišová 3.a

Návšteva predstavenia Kontrabas

Kým sa iní žiaci prechádzali po veľtrhu kníh v Belehrade, iní (tí, čo však zostali na vyučovaní) sa išli pozrieť na predstavenie v Slovenskom vojvodinskom divadle v Petrovci pod menom Kontrabas. Našu pozornosť až

hodinu a 15 minút upútal hlavný a jediný herec tohto predstavenia Miroslav Babiak - náš dobre známy herec. Predstavenie Kontrabas bola teda monodráma, ktorú režírovala Vladislava Feketeová. Je to zaujímavý, pútavý monológ osamelého kontrabasistu, ktorému, ako aj sám hovorí, kontrabas zobral všetko. Je však zaľúbený, ale nešťastne. Najradšej by bol, keby svoj nástroj mohol roztlknúť, rozomlieť alebo spáliť, lebo hrať na ňom je hotové utrpenie. O tom, že predstavenie bolo naozaj dobré svedčí aj to, že sme vydržali do konca.. ☺☺

Daniela Víziová 3.d

Prečo mám rád slovenčinu, prečo mám rád Slovensko

11. júna 2008 sa v Nových Zámkoch usporiadalo 16. Vyhodnotenie celoslovenskej literárnej súťaže Prečo mám rád slovenčinu, prečo mám rád Slovensko. Aj tento rok sa žiaci Petrovského gymnázia zúčastnili na súbehu. Odmeny získali Miroslav Benka (osobitnú cenu predsedu MSJ Jozefa Markuša) a Anna Čásová (čestné uznanie).

Koniec školského roka sme si spestrili zájazdom na Slovensko. Necestovali sme sami, bola tu s nami i profesorka slovenčiny Anna Hansmanová, ktorá bola našou sprievodkyňou a morálnou podporou.

Nové Zámky nás pekne privítali. Umožnili nám oddych po ceste a nasledujúci deň prichystali pestrý program. Bol to iba jeden deň, deň na udeľovanie cien. Takí vycibrení najprv sme navštívili Bernolákovo námestie a ceny nám udeľovali v Dome Matice slovenskej.

Na námestí sme si vypočuli históriu o Bernolákovi, zaujímavo predvedené divadielko a v ušiach nám odznel i krásny spev hymny. V Matici slovenskej prichystali pre nás kultúrno-umelecký program. Na programe sme zažili veniec humoru, spevu, tancov, rozhovoru a vypočuli sme si i celý rad prozaických a poetických žiackych prác.

Plní prekrásnych dojmov a so zásobami sladkostí a darčiekov vrátili sme sa na Dolnú zem. Cestu sme si spríjemňovali spevom a žartom. Krátky trojdňový výlet nám zostane memorovaný na nezabudnuteľnej tabuli.

Anna Čásová 3.d

Zapojte sa aj VY! ☺

Jedna z výhod nášho gymnázia je, že ponúka bohatý program mimoškolských aktivít.

1. Sládkovič:

- ° Mladí recitátori - pod vedením prof. Anny Hansmaovej
- ° Časopis Sládkovič - prof. Anna Hansmanová a prof. Mária Gašparovská
- ° Dramatický krúžok - prof. Helena Despičová a prof. Branislava Jankovičová

2. Kultúrno-umelecké:

- ° Školský orchester - prof. Michal Struhár
- ° Chór - prof. Anna Medvedová
- ° Moderný tanec - pedagogička Milena Borovčaninová
- ° Folklór - prof. Tatiana Kriváková- Amidžićová

3. Prírodno-matematické krúžky:

- ° Informatický krúžok - prof. Jarmila Vrbovská a prof. Ján Eliáš
- ° Biologicko-chemický krúžok - prof. Jasna Abrahámová a prof. Mariena Diňová
- ° Foto-krúžok - prof. Jaroslav Grňa
- ° Astronomický krúžok - prof. Jaroslav Grňa
- ° Zemepisný krúžok - prof. Anna Nikolajevičová

4. Spoločenské krúžky:

- ° Krúžok mladých dejepisárov - prof. Anna Struhárová a prof. Pavla Struhárová
- ° Debatný klub - prof. Tatiana Korošová

5. Športové krúžky:

- ° Basketbal (chlapci) - prof. Michal Struhár
- ° Volejbal (dievčatá a chlapci) - prof. Michal Struhár
- ° Futbal - prof. Michal Struhár
- ° Aerobik - prof. Tatiana Kriváková- Amidžićová

Zapojte sa aj VY! Čím viacej sa aktivujete a zapájate do mimoškolských aktivít, tým viacej sa vám otvárajú nové cesty, rozširujú sa vedomosti a možno sa vyskytne aj idea pri výbere fakulty...

**Informácie nám poskytla pedagogička Milena Borovčaninová
Ivana Bovdišová 3.a**

PARLAMENT

Práca nášho školského parlamentu už začala. Nateraz boli dve zasadnutia v parlamente tohto roku. Na prvom zasadnutí bolo dohodované, aby sa Stanislava Sládečeková, ktorá bola podpredsedníčkou minulého roka, stala predsedníčkou, ako to obyčajne býva na našom gymnáziu. Taktiež boli dve prezentácie a to jedna o násilí a ako ho zastaviť, a druhá o základnej funkcii parlamentu, ako by sa aj tí najmladší (čiže prváci) mohli oboznámiť o tejto aktivite na našej škole.

Na druhom zasadnutí sa diskutovalo o tom, ako by sa školský parlament mohol zúčastniť v obecnom parlamente mladých. O tejto téme sa bude hovoriť aj neskôr a rozhodne sa aj o tom, kto bude podpredseda parlamentu, aby pomohol Staške.

Tiež by som chcel apelovať na predstaviteľov tried, aby prichádzali na zasadnutia parlamentu, aby jeho práca bola ešte lepšia.

Ivan Beláni 2.b

Janko Jesenský – Demokrati

„Ľudí treba premeniť na včely. Nech má každý svoj úl, svoj súš, nech lieta a zbiera prášok z kvetov, nech napíňa dieročky v súši medom, ale je potrebná jedna spoločná lúčička, na ktorej by sme sa všetci stretli, jednakými boli, seberovnými. Kde by neboli nejaké spoločenské rozdiely, postavenie, zamestnanie, rod, strana, náboženstvo, rasa atď. Kde by boli všetci rovní.“

„Myšlienka musí mať korene v srdci. Keď je nie v srdci, nemá ohňa. Nerozplamení nikoho. Nepresvedčí...“

„Nezaľúbeným je láska vždy komická.“

„Mozog je večný jezuista, herec, komediant, rátač. Treba sa opýtať srdca.“

„Je pravda, že noc zveličuje všetko, i keď je najtemnejšie, nielen starosti a strach, ale i malé svetlá, krásu i lásku. Pri veľkom slnečnom svetle rozptyľuje sa i strach i starosť, i malé svetlá, a oproti kráse i láske si akýsi ľahostajnejší.“

„S úctou je to tak ako s rybou. Keď zdochne, chytro zosmradne.“

„Ženy vedia odpúšťať veľké previnenia, vraždy, zloje, zradu na národe, ale neprepáčia ti nikdy, keď sa dotkneš hanblivým slovíčkom ich márnomyseľnosti.“

„Každý mladý človek, čo sa lásky týka, je ako zlý dlžník, ktorý radšej spraví novú dlžobu, ako by si zročnú zmenku dal do poriadku.“

„Láska odoberá rozum, ako víno, a je slepá. Či sa nevraší: „blázniví zaľubenci“ a „slepá láska“? Taký zaľubenec nevidí. Nerozozná zlato od kameňa.“

„Príznak staroby je, keď sa človek na každú novotu hnevá. Starému je každá mladá veselosť odporná.“

„Nie je všetko zlato, čo sa blyští.“

„Čím viac rozumu – tým menej lásky.“

„S láskou je tak, ako keď máš svrbľavý výsyp na tele. Doktor ti povie :

„Neškrobli sa, lebo sa ti výsyp rozlezie po celom tele.“ Ale teba svrbí a žiada sa ti poškrabať.

„Poškrabem sa len trošku,“ myslíš si, „to uľaví a nepoškodí.“ I pri láske ťa vše niečo svrbí. Poškrabeš sa, a láska sa ti rozlezie po celom srdci.“

„Lepší vrabec v hrsti, ako zajac v chrástí.“

„Nekupuj, čo potrebuješ, len bez čoho byť nemôžeš.“

„Čoho je veľa, nie je vzácne.“

„Krajina nie je dojná krava, aby ju každé teliatko cicalo.“

„Naším bohom je predovšetkým moc. Len kto má moc, má právo byť chvíľkami slabým, ústupčivým, odpúšťajúcim, milujúcim, pokorným.“

„Mladistvosť sa chytá od mládeže ako dobrá vôňa od vína, najmä starších... Ako ťažko je lúčiť sa s mladostou, ťažko je vítať prvé nitky v tvári.“

„Mužským je len to vzácne, čo im hneď nepadá do lona, lebo čo hneď padá, je zhnité.“

„Srdce je ako loď s cenným tovarom v ľudskom mori. Loď musí mať dva prístavy, odkiaľ vyjde a kam príde. Ak má len jeden – nikdy nepláva. A láska – cenný tovar – sa potom neprenáša z prístavu do prístavu, kolíše sa na jednom mieste a tovar je vlastne nepotrebný, ani loď.“

„Vstup do lásky s horúcim bozkom môže byť zaujímavý, ale keď je z bozku zasa len bozk, bozk, bozk, a nič viacej, to i bozky budú len také jasné zlatníky, aké hádže mesiac cez listy stromov na zem. Darmo sa znížiš k nim ústami, nezohrejú, oblizneš len studený prach a budeš iba ústa utierať. Tvoje bozky sú studené mesačné zlatníky – nezapália.“

„Vstup do lásky vedie len bránou manželstva. Poriadne dievča je nie len tanečnica a láska nie len tango.“

„Predpisov je toľko ako mušiek v lete, ktoré ťa na prechádzkach sprevádzajú. Nemožno im vyhnúť, sadajú na teba, štípu ťa, hádžu sa ti do očí, do nosa, do úst, darmo fajčíš a oháňaš sa.“

„Myšlienka je počiatkom všetkého.“

„Ten príjemný a teplý úsmev chýba úradníkom, preto je v úrade ešte nepríjemnejšie ako na cintoríne. Tam na kameňoch je aspoň písmo o láske. Úradné kamene sú kamene bez písma. Strasie ťa...“

„To už tak býva, že v smutných a bezradných chvíľach obyčajne príde ti na um matka, aby ti pomohla, ako dosiaľ vždy, a človeku je ešte smutnejšie, že i na starosť spôsobíš jej zármutok, ako neraz za mladi.“

„Energia nepozná beznádejný stav. Beznádejný stav je len hrob a smrť.“

„Čím väčšia priepasť medzi dvoma brehmi, tým väčšia a hlbšia i túžba dostať sa na druhý breh, kde natáhuje ruky najmilovanejšia.“

„Urazený človek ľahkomyseľne hneď na všetko zanevrie.“

„Rozdiel je vidieť v bahne roztrhanú topánku a skvost.“

„Muchotrávky sa nedajú stráviť, i keď sú krajšie ako hríby.“

„Takí sú už ľudia: sebe odpúšťajú všetko, iným nič.“

„Žije len to, čo sa môže rozvinúť, vzrásť, čo nemôže-zakrpatie a mrie.“

„Čím menšie je niečo, tým väčšmi kričí.“

„Dievčatá o svojich srdcových veciach hovoria vždy naopak pred cudzími, aspoň vo dne, keď im vidieť do tváří. Ak nadíde dôverná chvíľa, nadíde po tme. Dôvera rastie s tmou. Potme sú dievčatá úprimnejšie a skôr povedia pravdu. Ale svitne deň, a sú presvedčené, že sa včera v noci pomýlili.“

„Vlastnou silou nadobudnutý majetok človek drží a ľahko nepustí.“

„Ľudia chcú žiť a biť sa, mať víťazov a porazených.“

(Janko Jesenský: Demokrati)

AKO SA UČIŤ?

Učenie je pre väčšinu žiakov nelákavé a nudné. To preto, že nevedia nájsť správny spôsob učenia. Ľahko ich opanuje strach, že sa učili, ale ich výsledky sú slabé, a majú strach z toho, čo im povedia rodičia, kamaráti... Prvá a základná vec, ktorú si všetci musia uvedomiť je to, že sa učíme pre seba a nie pre ostatných.

Najväčším problémom je to, že sa neučia riadne. Potom sa im množstvo učiva stále zväčšuje a nastáva problém. Dostanú prvú zlú známku. Čo urobiť, aby k tomu neprišlo?

- Pokúste sa počúvať profesora na hodine. Určite sa viac toho naučíte, a budete potrebovať menej času, aby ste sa to naučili doma. Tým vám zostane viac času na voľné aktivity.

- Musíte mať určený čas kedy sa budete učiť. Toho sa musíte ustavične pridržiavať. Niekedy je to veľmi ťažké, ale pokúste sa iba prečítať látku a z pevnou vôľou je to možné.

- Keď sa máte naučiť veľa učiva najlepšie je, aby ste sa učili postupne. Najprv sa naučíte tie najdôležitejšie pojmy a potom všetky ostatné. Taktiež je dôležité, aby ste si robili kratučké pauzy: zjesť niečo, alebo sa prejsť... Je veľmi užitočné, aby ste poprosili niekoho, aby vám pomohol. Dôležité je aj to, učiť sa zrozumiteľne, preto že si tak najlepšie zapamätáte.

Mnohí z nás na efektívne učenie uprednostňujú rôzne zmyslové orgány. Niektorí ľudia nezámy predmet pri učení radšej ohmatujú, inému stačí o ňom čítať a tým si ho dokáže predstaviť a ďalší sa dokáže naučiť tak, že o ňom počúva jeho opis. Existuje klasifikácia učebných štýlov:

1. ZRAKOVO-OBRAZOVÝ učebný štýl

- Tento učebný štýl je príznačný pre ľudí, ktorí nové učivo radšej vidia v jeho grafickej, obrazovej podobe. Dokážu si v pamäti predstaviť v podobe nejakých grafických predstáv. Tí žiaci nemajú radi úlohy, kde sa kladie dôraz na slová, texty bey grafiky, prednášky bez použitia doplňujúcich schém. Preto si na hodine, kým profesor prednáša urob v hlave obraz toho, alebo nakresli na papier.

2. SLUCHOVÝ učebný štýl

- Pre tých ľudí je najlepšie učivo, ktoré počujú od vyučujúceho alebo z pásky. Nepotrebuju si robiť veľa poznámok, lebo im ten hlas zostáva v pamäti. Radšej počúvajú a rozprávajú sa, ako píšú a čítajú. Tí, čo sa v tomto našli, by nemali vynechať ani jednu prednášku na hodinách. Nezaškodí po prípade si nahráť prednášku a potom si ju znovu vypočuť. Učiteľ by mal meniť tón a výšku hlasu, aby zdôraznil dôležité pojmy učiva.

3. ZRAKOVO- SLUCHOVÝ učebný štýl

- Takéto typy ľudí preferujú pri učení čítanie textu, dobre si pamätajú napísaný text a čísla. Preto by mali každý odsek čo sa učia, aj prepisovať. Tiež vzorce by si mali viackrát písať.

4. POHYBOVÝ učebný štýl

- Žiaci s pohybovým učebným štýlom majú potrebu s učivom manipulovať. Pri učení niečo robiť. Napr. dotýkať sa predmetov. S obľubou vykonávajú praktické pokusy. Učivo by si mali opakovať počas chôdze. Svoj výklad by mali obohatiť aj praktickými skúsenosťami využitia učiva v praxi.

Dúfame, že vám tento článok pomohol v určitej miere. Ako povedal Lenin: "Učiť sa, učiť sa a len učiť sa."

Daniela Papová a Martin Hložan 2.b

Sviatok Halloween - 31. október

Halloween - ako sviatok - je veľmi starý. Jeho história siaha až ku Keltom. Vtedy sa rok delil na dve obdobia - obdobie hojnosti a obdobie zimy a hladu. Začiatkom novembra sa Keltom zásoby zúžili a nastávala zlá doba. Preto ľudia v prvý novembrový deň uctievali Boha Mŕtvych - Anwinna. Ľudia verili, že tejto noci sa zjavujú duše mŕtvych, a tak im svietili na cestu svietnikmi vyrobenými z dyní. Duchovia sa vracali domov, aby za pomoci svojich príbuzných prekročili hranicu Zeme Mŕtvych. Živí sa prezliekali do starých šiat a malovali si tváre, aby do nich nevstúpili zlí duchovia. Tejto noci sa hovorilo Samhain.

V roku 43 po Kristovi okupovali keltské územia rímske vojská. Časom sa tieto národy a zvyky začali prelínať, a tak sa Samhain začal sláviť i v období žatvy. K svietnikom a ohňom tak pribudlo ovocie a obilie.

Po dlhom období sa k moci dostala katolícka cirkev. Pápež Bonifác IV. chcel zamedziť sláveniu pohanských sviatkov, a tak sa zriadil nový sviatok - Sviatok všetkých svätých (u nás 1. novembra). Avšak mnohí ľudia slávili oba sviatky spolu. V 16. storočí bol teda na svete nový sviatok - "All Hallows' Day (Eve)", čiže Deň všetkých blahoslavených. Podvečer tohto sviatku (31.10.) sa volal All Hallows' Evening, v dedinskom slangu jednoducho Halloween.

V 20. rokoch minulého storočia boli oficiálne povolené mestské oslavy. V dnešnej dobe pri tejto príležitosti si ľudia v Amerike ozdobujú domy, vyhotovujú dyňové svietniky a pečú koláče. Deti sa prezlečú na strašidlá a chodia z domu do domu.

A takto sa zabávali terajší a bývalí gymnazisti 31.10.2008

Vlasta Bolehradská 3.d

Moja škola

Gymnázium – prvýkrát som sa s ním stretol pred dvoma rokmi, keď sa tu zapísal môj starší brat. Už vtedy som začal uvažovať o tom, že sa po skončení základnej školy tu zapíšem aj ja. Prečo? Preto, že sama budova školy na mňa zapôsobila svojím výzorom. Dávala dojem, že sa za hrubými múrmi ukrýva veľa toho, čo svojim žiakom počas školenia má dať. Zapáčilo sa mi i okolie budovy - park, lipy a internát.

Prišiel deň keď som sa aj ja zapísal do Gymnázia Jána Kollára v Báčskom Petrovci. Prvý september pre mňa bol veľký deň - deň keď som otvoril dvere do druhej časti mladosti a školenia. Ale boli tu i obavy: ako sa vynájdem, ako nájdem triedu z každého predmetu? Avšak postupne všetko išlo normálne, o pol ôsmej ráno riaditeľ školy nás zavolať do slávnostnej sieni, privítal a rozdelil do tried. Ja a ešte 24. žiaci sme boli zaradení do I.a. Profesor matematiky Ján Kopčok, náš budúci triedny, nás odvieť do svojej triedy. Bol som prekvapený. Trieda bola malá, skromná a zaujímavá. Potom nám ukázal ostatné časti školy, vysvetlil kde sa ktorý predmet vyučuje. Prvé dva týždne sme sa ťažko vynachádzali, ale s každým novým dňom sme zapamätali kde je čo. Bolo i smiešnych príhod, keď sa niekto cez prestávku v tlačeni na chodbe stratil a nevedel, do ktorej triedy jeho spolužiaci vošli.

Preto, že som prišiel zo Starej Pazovy bývam v žiackom domove. A tu je veru vždy rušno a zaujímavé. Spoznal som veľa nových kamarátov. Prvákov je až 22. Máme rôzne možnosti na trávenie voľných chvíľ - športovať, počítače, televízor, raz týždenne hodinu slovenčiny, výchovné prednášky vychovávateľov. Niekedy mi chýbajú rodičia a domov, ale to trvá krátko, lebo máme veľa záväzkov v učení a v spoločnosti kamarátov to ľahšie prekonávame.

Som prespokojný so školou a chcel by som sa tak cítiť aj nasledovné štyri roky.

Dávid Filip 1.a

Môj dojem o internáte

Dňa 31. augusta som prišiel do internátu gymnázia Jána Kollára v Báčskom Petrovci. Na prvý pohľad, všetko sa mi páčilo, ale sa problém v tom, že som nikoho nepoznal. Ako ubiehal čas, spoznal som mnoho zaujímavých ľudí, plných optimizmu a humoru, čo sa mi veľmi páčilo. Potom keď som spoznal nových ľudí, nebol som viacej taký zmýlený a vystrašený. Chcel by som, aby sme sa čím viacej kamarátili a spoznávali aj s inými žiakmi, aj keď ide o nás-nových na internáte, aj keď ide o tých starších. Zatiaľ som nadviazal dobré vzťahy, tu sa mi veľmi páči a pousilujem sa aj zostať po tieto roky môjho školenia.

Branislav Ruman 1.a

Spomienky...

Prečo zostanú spomienky v živote
človeka?

Veď to na čo spomínaš už dávno niet,
a utápať sa v žiali, nie je žiadna útecha
To vie už celý svet.

Raz ráno sa zobudíš
a niekto ti TO vzal
načo ten skazený svet
prekliate spomienky dal?

Sem-tam vyčaria úsmev na tvári,
sem-tam sedíš na vysokom konári,
sem-tam v hĺbočine blúdiš
nič iné nerobíš, len sám seba ničíš.

Sedíš sám v tme a lapáš po dychu
vybavíš si spomienku,
farbu, jas snáď vôňu dotyku.

Počuješ pieseň, úsmev sa vráti
zazrieš fotku, znova sa stratí.
Jedna... druhá... slzy bežia
po tvári
a zas si sám na tom konári.

Pozeráš dole a spomínaš na čas
chceš to vrátiť znova a zas...

Rútiš sa na vlnách spomienkovej
básne,
chceš sa znova cítiť tak krásne
keď si ešte TO mal
kôli čomu si žil, dýchal, tancoval...

Nájdeš kus papiera,
z neho spomienka vyviera.
Chytá ťa nostalgia, radšej si sám
plačeš a spomínaš, čo ti svet vzal!

Preklíňaš ho celý!
A spomínaš...
Utápaš sa v žiali
a v srdci to ukrývaš...

Načo sú spomienky, čo
nevidí svet
Veď na to, čo spomínaš, chceš
mať hneď.
No toho už dávno niet.
A zas, znova, sedíš na konári
Spomínaš...
Občas úsmev vyžiari
Spomínaš...
Slzy tečú po tvári,
Snáď zabudnúť sa podarí...

Venované Gymnáziu Jána Kollára

Jedného dňa človekovi,
vnútorný hlas sa ozval
A samozrejme bol to Ján Kollár.
rozhodol sa učenie vybudovať,
a podarilo sa mu, ale musel o to
bojovať.
Cez túto kreáciu prešiel mnohý svet
ale málokto si všimol tento krásny kvet,
kvet ktorý vyrastá v každom z nás
každým dňom kráčajúc do tých krás
storočnej budovy.
Tie učebne v nej
žiarila svetlom úcty k nej.
Ako egyptské pyramídy večne zotrvá
lebo v srdci každom kúsok z nej
zostáva.

Bez teba

Bez teba hviezdy nežiaria
Bez teba deň význam nemá
Bez teba slnká nesvietia
Bez teba vtáci neletia
Bez teba kvety vädnú
Bez teba slzy tečú
Bez teba anjeli strácajú krídla
Bez teba ich už nemá ani víla
Vráť sa mi do života
Hviezda moja milá

Karlo Alfons L. Brna

Moderna očami 3.a triedy

Tam ona

Ešte vtedy, keď bola ranná rosa
Na tráve stála ona sama bosá
Líčil som dúhu indigo farbou
Túžil za mojou neprebuditeľnou
dráhou.

Spieval som ako zranený vták
Keď sa vrana smiala na slzách
Povedali, že v zemi hnije
Alebo ju temnota kryje.

Spadla mi dolu krvavá slza
V mojom srdci nastala úplná kríza
Búrka sa neviditeľná zdvihla
Zmlátila srdce a odrazu zmizla.

V čiernych myšlienkach blúdím
Na mojej dobitej hrudi nôž držím
Áno, nie? Veď je taký lesklý
Som zradca, sám a opustený.

Ani prekrásne špatné slnko nesvieti
Ani tá hnedá dúha nado mnou neletí
Ani zradný život viac ma neľúbi
Ani ten chladný oheň viac ma nepáli.

Lúbil som jej smrťou napité pery
Predtým než ju vzali zákerné obludy
Voňala láskou vrahom šialene
Zabodli do rúk ostré konáre

Ja sebeckým vrahom seba nazývam
Na bezcitné búrky so žiaľom volám
Som sám tým sladkým pachom
Veďľa nej s hlučným tichom.

Ika

Sama...

To ticho... tón nespravodlivosti
Sama som skrytá v malej komôrke
Nesie správu diabol z príjemnej úzkosti
Do srdca šípom ľahko zabodne.

To ticho... tón fantazmy
Chodím cestou v tmavom lese
Blúdím sama v rieke krvi
Cítim inovať v mojom mäse.

To ticho... tón krvilačný
Pozývam sama na vandrovku
Na mojej bledej hrudi zázračný
Voniam krásne kvety plné pachu.

To ticho... tón bolestivý
Rýchlym krokom sama sa uberám
Aká tma sa pobrala na moje nivy?
Spadla som bežiac ku dverám.

To ticho... tón nekonečný
Nad mojou hlavou roj múch sa valí
Keď by len svet bol statočný
Strašidelný výkrik zrak mi kalí.

To ticho... tón úkrutný
Ja sama hľadám zradnú púť
Ako klbko čierňavy do tela schúlený
Viem, tam aj sama mám zahynúť.

To ticho... tón bezcitnosti
Na tie ľúbezné mraky sama volám
Zastreté slnko jasne svieti
Okno je otvorené dokorán.

Mirka

Tiché chvenie

Dávno nepočuť tóny hudby,
Chorobné len mrmlanie mdloby.
Všetky diale nedosažné
Volajú k sebe duše stratené.

...Čo to tam? Snáď biela vrana?
Veď to belasý záblesk, to iskra!
Pod tuhou pokožkou teplota stúpa,
Ľadovce mŕtveho srdca otápa.

Vôňa zabudnutia rozplýva sa,
Kraľuje rajská záhrada zasa,
Závan sviežosti, pokrik azda
Cez nemé ústa prederie sa.

Chvíľa šťastná, chvíľa jediná,
Snáď hĺbokosť nekonečna,
Kým zimomriavky spia,
Kým ticho nenavracia.

Čas zastane, myšlienka stuhne,
Žiadny pohyb – očí chvenie;
Najmenšie podráždenie sluchu,
Krátka otázka na povrchu...

...Kde som to? Čo sa to stalo?
Stopy krutých šľapají malo
Na svedomí čiernom rubín,
Zásteru navlieklo z hlbín.

Nežnosť obliekla chladné rúcho,
Na mláku zmenilo sa víno,
Pružnosť stuhla mrazom pokrytá,
Žilka sladkej kyseliny praská.

Vnútro prežiera oheň večný,
Spánok uteká mi z očí...
„Len nezastať!“ – hovorí hlas,
„Smrť iste objíme ťa raz.“

Janče

Hlas vo mne

Počujem hlas nebeský,
počujem ho slovami.
Slová veľmi sliné
sa mi zarývajú do mysle.

Čo chce odo mňa Boh?
Pýtam sa sama seba.
Možno mi chce pomôcť,
možno mu málo dôverujem.

Koľkokrát sa mi ukázal,
koľkokrát bol pri mne.
Koľkokrát sa mi prihováral,
koľkokrát som ho nepočula.

Pozná môj príbeh,
pozná moju knihu života.
Vedie ma cestou neľahkou,
vedie ma po stopách večného života.

Počujem šepot nebeský,
počujem ho srdcom.
V hukote búrky stráca sa
a zatvára uši počutia.

Marína

Neobyčajná láska

Blíži sa deň. Jeden za druhým ubiehajú a skutočnosť mizne spred očí. Na chvost života pripíname ďalšie pôvabné úsmevy a roztomilé slová. Kam vedie moja púť? Kam teraz zmiznúť? Chcem skloniť hlavu a pohľadom strojiť ďalšie kroky a úplne sa vyhnúť ľútosti a žiaľu. Chcem počuť iba šumenie lístia a tie najkrajšie slová. Túžim po milom pohľade a nežnom dotyku. Túžba vyplňa moje nahé dni. Podozrievam či sa ešte zamilujem?!

Už prestal fúkať chladný vietor. Aj bolestné výkriky už nepočuť. Ani priezračné slzy nevidieť na mojom líci. Niekedy som ich brala ako samozrejmosť.

Mala som predtuchu, že ma niečo vedie na cestu slobody a vymkla som sa ďalším nepokojom. Práve *ona* ma zachránila. Čakanie sa oplatilo. Nádej nezmizla. Strach sa stratil. Žiaľ utiekol. *Ona* všetko odohnala. Otvára neodomknuté brány, osvecuje tmavé izby, zdobí dušu, spestruje a farbí myseľ, vytiera neobsažné frázy z papiera, píše ľúbostné listy, zohrieva srdcia, spája bludné telá, kreslí úsmevy, komponuje pesničky, živí hladné ústa, zabúda na nezmysly, jednoducho: život s *ňou* nadobúda zmysel.

Pokojný spánok a súlad osôb v sne - to je predsa to, čo je zázračné, keď privrieme oči. Vidím nový svet. Tu ma čaká moja obľúbená bytosť. Má neuveriteľne krásne hnedé oči, tmavé vlasy a na perách vášnivé slová. Krv rýchlo prúdi telom a až v hlave získavam informáciu - to je on - ten 'správny'. Žiari ako svetlo, ktoré osvecuje púť strateným. Spieva hlasom podobajúcim sa žblnkotu mora a znie to ako symfonický orchester. Dotýka sa ma nežne. Hovorí pomaly a premyslene. Zobúda vo mne plameň. Pridal do mňa iskru. Cítim teplo a viem, že viacej nie som sama. Spájajú sa nám dlane, rovnakou intenzitou nám bijú srdcia, slová a dotyky zamestnávajú naše mysle, ktoré sú identické. Kráčame... Vždy a všade spolu. Dokonalú bytosť mám v náručí a pokým je to možné- nechám si ju. Teraz sme jedno telo, jedna duša, jedno srdce, čo búcha a myseľ, čo zmýšľa pre oboch. Radosť, harmónia, pohoda... Podali sme si ruky a nasmerovali do skutočnosti.

Nanešťastie, *on* nemohol ísť so mnou. Zostal tam...

Ach, áno! Ved' ja hľadím a žijem v úplne inom svete. Kde dokonalosť nejestvuje. Kde sú bipolárne emócie. Ale láska, ako zákon života, jestvuje aj tu! S *ňou* môžeme snívať s otvorenými očami, kvôli nej píšeme skladby. *Ona* z nás robí básnikov a umelcov. Rozviaže aj tie prudko zviazané uzly. Je neopísateľne výnimočná, keď je skutočná...

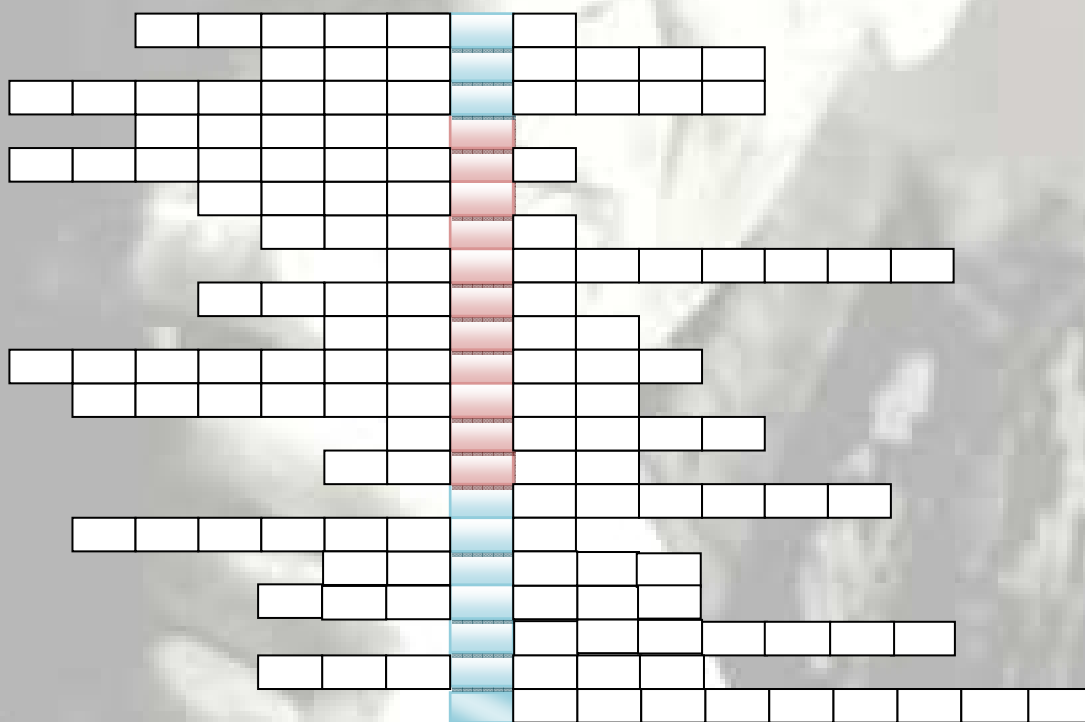
Ivana Bovdišová 3.a

Pripravila: Jaroslava Makišová 3.a

DOPLŇOVAČKA

Doplňte priezviská známych spisovateľov. Ako pomoc uvedené je meno spisovateľa a jeho najznámejšie dielo (dajte si pozor na správne písanie priezviska spisovateľa svetovej literatúry). Dostanete meno a priezvisko jedného svetoznámeho ruského spisovateľa, ktorý napísal ešte známejší román, ktorý určite všetci poznáte.

1. Ivan (Čaj u Pána senátora)	11. William (Romeo a Júlia)
2. Janko (Demokrati)	12. Andrej (Detvan)
3. Fiodor Michajlovič (Zločin a trest)	13. Vincent (Majstri)
4. Alexander Sergejevič (Eugen Onegin)	14. František (Červené víno)
5. Giovanni (Dekameron)	15. Božena Slančíková (Ťapákovci)
6. Rudolf (Čierne a biele kruhy)	16. Ľudo (Zbojnícka mladost')
7. Nikolaj Vasiljevič (Revízor)	17. Honoré (Otec Goriot)
8. Dante (Božská komédia)	18. Terézia (Sirota Podhradských)
9. Vladimír (Záveje)	19. Jozef Gregor (Statky-zmätky)
10. Ján (Zuzka Turanová)	20. Michailo (Tichý Don)
	21. Peter (Víťazný pád)

Webová stránka školy

Vedúca informatického krúžku, profesorka Jarmila Vrbovská a členovia-žiaci spoločne začali pracovať na stránke a po dvojtýždňovej usilovnej práci webová stránka bola úspešne prezentovaná na Deň školy za prítomnosti profesorov, žiakov a samozrejme riaditeľa školy.

Žiaci, ktorí sa podieľali na vypracovaní webovej stránky:

Administrátori: Martin Pucovský, Darko Andrejvský, Branislav Síč,
Filip Filip;

Design: Anna Rybárska, Ema Koruniaková v spolupráci s profesorom Jaroslavom Grňom.

Samozrejme bez ochotnej spolupráce zo strany profesorov a žiakov by sa táto namáhavá práca nedala zdolať v takom krátkom čase.

Na stránke si môžete pozrieť rôzne zaujímavosti ako napríklad: historiát našej školy, biografie, galériu, aktivity na školách, atď.

Adresa: www.jankollar.org

Anna Rybárska 3. b

The End

REDAKCIA SLÁDKOVIČA JESEŇ / ZIMA 2008:

Ivana Bovdišová (predsedníčka)

Členovia redakcie: **Anna Čásová, Filip Filip, Hana Slavková, Jana Zorjanová**

Technická úprava: **Filip Filip**

Poradné profesorky: **Mária Gašparovská, Anna Hansmanová**

Fotky: z osobných archívov aktérov a iných zdrojov

Titulná strana: idea členov redakcie